

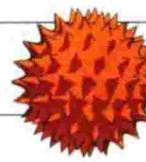
ΙΟΣ

Ελλάς Ελλήνων Ομοφοβικών

Το μεγαλύτερο ταμπού της ελληνικής Δεξιάς. Ολα είναι έτοιμα να τα δεχτούν οι «εθνικιστές» όλων των αποχρώσεων. Μόνο να μην τους αμφισβητήσει κανείς τον προαιώνιο «ανδρισμό» της ελληνικής φυλής.

• ΣΕΛ. 15-17

Σχολιάστηκε αρκετά η επιχειρηματολογία του νεοδημοκράτη βουλευτή Αν. Νεράντζη κατά της επέκτασης του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια. Η ταύτιση της ομοφυλοφιλίας με την κτηνοβασία προσφερόταν, άλλωστε, για σχολιασμό. Στα ψώλα πέρασαν οι κορόνες άλλου πρώην (και ενδεχομένως μελλοντικού) κυβερνητικού βουλευτή, του Γ. Κασαπίδη, ο οποίος θυμήθηκε τους «αρσενοκοίτας» του Αποστόλου Παύλου και χαρακτήρισε την ομοφυλοφιλία «ψυχοπαθολογική κατάσταση». Εκείνος, όμως, που έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να προκαλέσει την προσοχή μας ήταν ο χρυσαυγίτης Δημήτριος Κουκούτσης, ο οποίος επικαλέστηκε ρήσεις του Μαρξ και του Ενγκελς για να αποδείξει ότι οι θεμελιώτες του κομμουνιστικού κινήματος υπήρχαν εξόχως ομοφοβικοί. «Ο Ενγκελς», λέει ο Κουκούτσης, «δύο φορές καταπάνεται με το πρόβλημα της ομοφυλοφιλίας στο μεγάλο και χατικό συγγραφικό του έργο. Και τις δύο φορές στο περιφήμο «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους», χρησιμοποιώντας ιδιαίτερα απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς προκειμένου να προσδιορίσει την ομοφυλοφιλία και τους ομοφυλόφυλους. Ήθικά έκφυλους τους ονομάζει, ανώμαλους, αποκρουστικούς και σπαχμένους, υπάνθρωπους, αναδεικνύεται σε μέγα ομοφοβικό!».

Οπως θα υποθέσατε, ο χρυσαυγίτης βουλευτής Μεσσηνίας δεν είναι μελετητής των κλασικών του μαρξισμού. Απλώς αναπαρήγαγε ένα σχόλιο που κυκλοφορεί από το 2007 στο ελληνικό Διαδίκτυο, σε μετάφραση άλλου, αγγλικού σχολίου. Και βέβαια, όπως συμβαίνει με όλους όταν μπαίνουν σε ξένα χωράφια, ο Κουκούτσης, χωρίς βέβαια να το θέλει, έγινε από το βήμα της Βουλής κήρυκας των πλέον «ανθελληνικών θεωριών». Εξηγούμαστε:

Υπάρχουν, πράγματι, δύο χωρία σ' αυτό το βιβλίο του, όπου ο Ενγκελς αναφέρεται σε «αισχρή συνήθεια», μόνο που μιλάει για την παιδεραστία και όχι την ομοφυλοφιλία. Αναλύντας την αρχαία αθηναϊκή οικογένεια, ο Ενγκελς θα γράψει: «Ο εξετελισμός των γυναικών εκδικήθηκε τους άντρες και τους εξευτέλισε κι αυτούς, ώσπου κύλησαν στο αίσχος της παιδεραστίας και εξευτέλισαν και τους θεούς τους και τον εαυτό τους με τον μύθο του Γανυμήδη» (Φρίντριχ Ενγκελς, «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους», μτφρ. Αθηνά Κυριακοπούλου, Θεμέλιο, Αθήνα 1976, σ. 176).

Το μπέρδεμα μεταξύ ομοφυλοφιλίας και παιδεραστίας σ' αυτό το παράθεμα του Ενγκελς δεν είναι ευθύνη του Κουκούτση. Εξάλλου, αυτός αντιγράφει κάτι από το Διαδίκτυο. Το λάθος προέρχεται από την

Θεσσαλονίκη, 21.6.2014

EUKRINISSI

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΤΑΜΠΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Ελλάς Ελλήνων Ομοφοβικών

■ Ολα είναι έτοιμοι να τα δεχτούν οι «εθνικιστές» όλων των αποχρώσεων.

Μόνο μην τους αμφισβητήσει κανείς τον προαιώνιο «ανδρισμό» της ελληνικής φυλής

αγγλική μετάφραση του κειμένου το 1942, όπου η γερμανική λέξη που χρησιμοποιεί ο Ενγκελς και σημαίνει παιδεραστία (Knabenliebe) έχει αποδοθεί ως sodomy (που βέβαια απλώς σημαίνει πρωκτική συνουσία)! Μη βιαστείτε να μας κατηγορήσετε για σχολαστικισμό. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ δεν είναι ο Ενγκελς και η γνώμη του για την ομοφυλοφιλία, αλλά το γεγονός ότι ένας χρυσαυγίτης βουλευτής υιοθετεί την άποψη που εξισώνει τον «ελληνικό έρωτα» με την παιδεραστία, ενώ εδώ και δεκαετίες η ελληνική Ακροδεξιά επιχειρεί με κάθε τρόπο να αποτινάξει αυτό το «άγος» από τον εθνικό κορμό!

Το ίδιο συμβαίνει και με το δεύτερο παράθεμα του Ενγκελς από το ίδιο βιβλίο. Εκεί πα το Κουκούτσης που το επικαλείται είναι υποψήφιος για παραπομπή στο πειθαρχικό της οργάνωσης, μέλος του οποίου είναι και ο Λαγός. Γιατί ο Ενγκελς διαψεύδει τη «μυθική, θαυμαστή, φυσική καθαρότητα των ηθών των Γερμα-

νών» και προσθέτει: «Απεναντίας, οι Γερμανοί στις μεταναστεύσεις τους, ίδιως προς τα γοτιοανατολικά, στους νομάδες που ζούσαν στις στέπες της Μαύρης Θάλασσας, ηθικά έπεσαν πολύ και απόκτησαν παρά φύση ελαττώματα, πράγμα που μαρτυρεί ρητά ο Αμμιανός για τους Ταϊφάλους και ο Προκόπιος για τους Ερούλους» (στο ίδιο, σ. 181-2). Και πάλι εδώ τα «παρά φύση ελαττώματα» αναφέρονται στην παιδεραστία. Να, λοιπόν, που η «αρία» ή «ελληνογερμανική» φυλή κατά τον κ. Κουκούτση έχει αυτό το παρελθόν.

Του Ελλήνου ο πιστός

Μέχρι να έρθει ο Κουκούτσης και να υιοθετήσει μέσω Ενγκελς την άποψη –η οποία βέβαια είναι ιστορικά τεκμηριωμένη– για την ιδιαίτερη των σχέσεων «εραστή» και «ερώμενου» στην ελληνική αρχαιότητα, οι εκάστοτε θιασώτες του «αρχαίου ελληνικού ιδεώδους» έδιναν μάχες για να υποστηρίξουν ότι πρόκειται περί μύθου των ανθελλήνων.

Η χούντα πρωτοπόρησε βέβαια και σ' αυτόν τον τομέα. Σε ένα από τα πιο χαρακτηριστικά επεισόδια της εφτάχρονης δικτατορίας ανέλαβε ο Ιωάννης Λαδάς, ο διαβόλος σκληρός συνταγματάρχης της χούντας, να περάσει το δικό του μήνυμα για τον ανδρισμό των προγόνων. Με αφορμή ένα δημοσίευμα του περιοδικού «Εικόνες», στο οποίο υπήρχαν κάποιες μικρές νύχεις για την ύπαρξη ομοφυλοφιλίας στην Αρχαία Ελλάδα, τον Ιούλιο του 1968, ο Λαδάς, ως γενικός γραμματέας του υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, διέταξε τη σύλληψη του Παναγιώτη Λαμπρία (διευθυντή) και του Ιωάννη Λάμψα (αρχισυντάκτη του περιοδικού) και επέβαλε το κλείσιμο του εντύπου.

Το επεισόδιο περιγράφει ο Γιάννης Κάτρης, ο οποίος αινιγματεί να κατανοήσει το κίνητρο του Λαδά: «Παραμένουν άγνωστοι οι λόγοι για τους οποίους ο Λαδάς εξαγριώθηκε για λογαριασμό της ηθικής των αρχαίων προγόνων μας. Γεγονός πάντως είναι ότι όταν οι δημοσι-

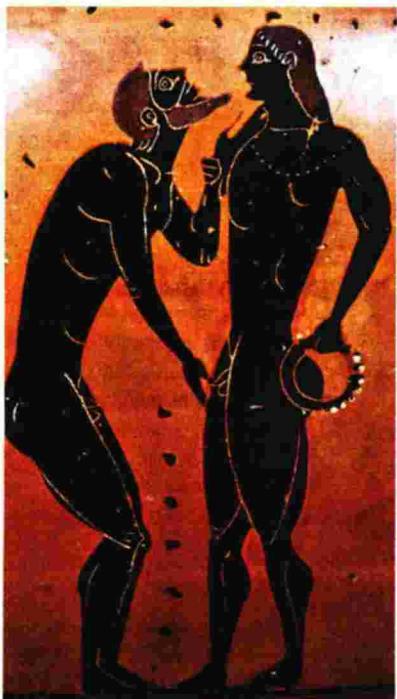
ογράφοι προσήχθησαν στο γραφείο του ο Λαδάς ορμήση εναντίον τους και με την κάννη του πειριστόρφου του τούς κτύπησε στο κεφάλι. Και επί πλέον, βρίζοντας και απειλώντας αποκάλεσε πόρνες της δύο κόρες του Λαμπρία, ηλικίας τότε 11 και 9 ετών» (Γιάννης Κάτρης, «Η γέννηση του νεοφασισμού στην Ελλάδα», εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1974 [1971] σ. 300).

Μη φανταστεί κανείς ότι το ρεπορτάς των «Εικόνων» με τον τίτλο «Ο σκοτεινός κόσμος του σεξ» ήταν κανένα ιδιαίτερα προχωρημένο κείμενο. Στην εισαγωγή που υπογράφει ο Λάμψας αναφέρεται ως σκοπός του να αναλύσει «το πρόβλημα της ομοφυλοφιλίας όπως διαμορφώθηκε από τους αρχαίους χρόνους ώς σήμερα και τις λύσεις που προτείνουν σεξολόγοι, ψυχίατροι και άλλοι ειδικοί για τον περιορισμό της αχαλίνωτης διαδόσεως που παρουσιάζει τώρα το πάθος αυτό σε μερικές δυτικές χώρες» (19.7.1968). Αυτό που

προκάλεσε την έκρηξη του Λαδά ήταν βέβαια η αναφορά στην παιδεραστία ως διαδεδομένου θεσμού στην αρχαιότητα, από την Κρήτη και τη Θήβα μέχρι την Αθήνα και κατά τους Μακεδονικούς χρόνους. Ο συνταγματάρχης με τις εθνικοσπαλιστικές ιδέες ήταν αδύνατον να αποδεχτεί κείμενο που κατόνομαζε τους εραστές του Επαμεινώνδα, του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Φειδία, του Αριστείδη, του Θεμιστοκλή, του Πλάτωνα, αλλά και του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Σε ανακοίνωσή του ο Λαδάς απέφευγε να αναφερθεί στο περιεχόμενο του δημοσεύματος: «Το άρθρον αυτοτελεί αισχράν προσβολήν και πρόστυχον ύψιν εναντίον όλων των μεγάλων εθνικών προσωπικοτήτων, διά τας οποίας είναι υπερήφανος η Ελλάς. Επί πλέον η αδιάντροπος επίθεσις λάσπης κατά των ηρώων και των φιλοσόφων του ελληνικού έθνους συνιστά την χυδαιοτέραν απιμίαν εις βάρος όλων εκείνων, οι οποίοι διά πάντα πατριώτην αποτελούν υπέρτατα παραδείγματα ανδρείας και αρετής. Ο βλάσφημος συντάκτης έπτυσσε βρωμερώς κατά του προσώπου της ελληνικής ιστορίας και εποδοπάτησε την ιεράν μνήμην των γενναίων ανδρών, την ιστορικήν προσωπικότητα των οποίων σέβονται, τιμούν και ευλαβούνται παρούσαι, παρελθούσαι και μέλλουσαι γενεαί. Το πρωτοφανές γεγονός δεν πρόκειται να περάσει απαρατήρητον. Ο λαός σύσσωμος καταδικάζει εις την συνείδησήν του τόσον τον συντάκτην όσον και το περιοδικόν, το οποίον εφιλοξήνεται το δειγματολόγιον της προστυχολογίας και της ανθητικότητος που εξεπονήθη από θητικών νοσηράν φαντασίαν. Με την πεποιθήσην ότι εκφράζουμε το εθνικόν αισθήμα και προς αποκάτασταν της βαναύσως τρωθείσης εθνικής αξιοπρεπείας παραδίδομεν τους ευτελείς βεβίλους των ηρώων και των σοφών της φυλής εις δημόσιον εμπτυσμόν. Και δηλούμεν κατηγορηματικώς ότι χαμερπετίς υβριστά των δημιουργών του εθνικού μεγαλείου θα αντιμετωπίζωνται του λοιπού ως σχαμεροί προδόται των εθνικών υποθηκών και των παραδοσιακών αξιών της φυλής. Η εθνική επανάστασης της 21ης Απριλίου δεν θα εγκαταλείψει ποτέ τα άγια τοις κυσί» (23.7.1968).

Και όπως συνέβαινε εκείνη την εποχή, από την επομένη άρχισαν τα διατεταγμένα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα φορέων και απόμων προς τον Λαδά για την εθνικά περήφανη στάση του. Μεταξύ άλλων διαμαρτυρήθηκε το «Σωματείον του βοηθητικού και νοσηλευτικού προσωπικού των κλινικών Αθηνών», το «Επαγγελματικόν σωματείον ηθοποιών κινηματογράφου», το «Νέον εργατοϋπαλληλικόν κέντρον Λευκάδος», το «Πανεργατικόν Κέντρον Λευκάδος», το «Πανεργατικόν Κέντρον Λευκάδος», το «Γενική Περιφερείας Αθηνών», η «Γενική

Το δημοσίευμα στο περιοδικό «Εκόνες» τον Ιούλιο του 1968 για την ομοφυλοφιλία στην Αρχαία Ελλάδα (επάνω) προκάλεσε την έκρηξη του Λαδά. Δεξά, ο σκηνός της χούντας με τον γραμματέα και κουμπάρο του Κ. Πλεύρη

Συνομοσπονδία Επαγγελματιών και Βιοτεχνών» κ.λπ.

Για ακόμα μια φορά το έθνος μας είχε σωθεί από την έσωθεν επιβούλη.

Από τον Λαδά στον Άδωνι

Το έργο του Λαδά δεν πήγε χαμένο. Το συνέχισαν δύο επάξιοι ομοϊδεάτες του. Ο κουμπάρος και προστατευόμενός του Κωνσταντίνος Πλεύρης και ο μαθητής του Πλεύρη, Άδωνις Γεωργιάδης. Ο Πλεύρης ήταν το 1968 στο γραφείο του Λαδά και εξέδιδε την εφημερίδα «4η Αυγούστου». Φρόντισε λοιπόν να εξάρει την πρωτοβουλία του προϊσταμένου του: «Εναντίον όλης αυτής της ηθικής σήψεως και της αναισχύντου αιματίας εξεσηκώθη μόνον ένας, ο γεν. γραμματέας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (φ. 63, Αύγουστος 1968). Πολλά χρόνια αργότερα, το 2005, ο Πλεύρης θα εκδώσει και βιβλίο για την ομοφυλοφιλία, στο οποίο, σύμφωνα με τον ίδιο, αναλέγει «τον κιναιδισμό, ως πράξη εκφυλισμού, διότι αντίκειται προς τον φυσικόν νόμον της έλξεως των δύο φύλων» και καταγγέλλει «την τηλεοπτική και πολιτική αλτεία, που ιδιοτελώς προβάλλει τους ομοφυλόφιλους». Το συμπέρασμα του εθνικοσπαλιστή πολιτευτή είναι ότι «η ελληνική κοινωνία που είναι υγιής οργανισμός θεωρεί την ομοφυλοφιλίαν ψυχοσωματικήν ανωμαλίαν και τοποθετεί τους κιναιδούς στον σκοτεινό χώρο των διεστραμμένων» (Κωνσταντίνος Α. Πλεύρης, «Οι κιναιδοί», εκδ. Ηλεκτρον, Αθήνα 2005).

Ενδιαφέρον έχει το γεγονός ότι για το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας στην Αρχαία Ελλάδα ο Πλεύρης παρατέμπει σε βιβλίο του μαθητή του, του Αδώνιδος Γεωργιάδη: «Έπιστημονικώς και με σαφέστατον τρόπον ο Αδωνις Γεωργιάδης δίδει πλήρη

Εμπονί με την ομοφυλοφιλία στους γραφιάδες της σύγχρονης Ακροδεξιάς

του Ιωάννη Συκουτρή στο «Συμπόσιον» του Πλάτωνα. Το κείμενο, όμως, του Συκουτρή δεν είναι δυνατόν να το ξεπεράσει κανείς. Πολύ περισσότερο, επειδή το περιέβαλε με το κύρος της Ακαδημία Αθηνών που το εξέδωσε το 1934 (επανέκδοση το 1949), σε εποχές, υποτίθεται, περισσότερο πουριτανικές από τη σημερινή. Ο Συκουτρής είχε βέβαια συνείδηση της δυσκολίας. Στο κεφάλαιο της εισαγωγής του με τον τίτλο «Ο παιδικός έρως εις τους Αρχαίους Ελληνας» εξηγεί: «Το θέμα είναι πολύ λεπτόν. Αναφέρεται εις κάτι απολύτως ξένον προς τας συνηθείας και τας ηθικάς αντιλήψεις της σημερινής κοινωνίας. Άλλ' αυτό δεν μας απαλλάσσει από την υποχρέωσην να το αντικρύσουμε με ψυχραμίαν και αγνότηταν καθιστά ακόμη μεγαλύτεραν. [...] Δι' εκείνους ο έρως ο παιδικός δεν εθεωρείται και δεν ήταν μία ηθική απλώς διαστροφή, διαδεδομένη και σήμερον περισσότερον απ' ότι οι μολογούμενη, την οποίαν προσπαθούμεν διά λόγους ηθικούς και αισθητικούς να συγκαλύψουμεν μ' ένα πέπλον σιγής αισχυντήλης. Ήτο ένας θεσμός κοινωνικώς ανεγνωρισμένος, με τας συνηθείας και τους κανόνας του». Ο Συκουτρής, μάλιστα, διαχωρίζει τις ιωνικές πό-

λεις (και την Αθήνα), όπου θεωρούσαν παρεκτροπή την παιδεραστία, από τις δωρικές πολιτείες και κυρίως τη Σπάρτη, όπου «ο παιδικός έρως ήτο θεσμός ανεγνωρισμένος, σχεδόν κρατικός».

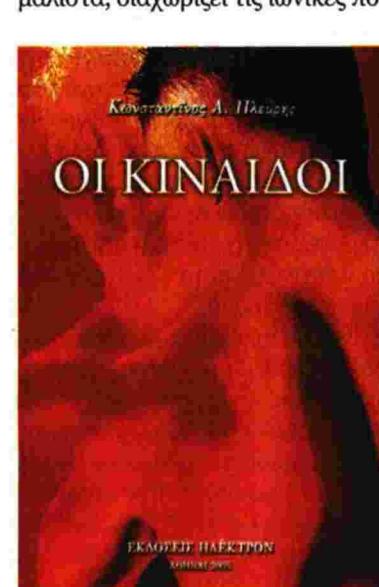
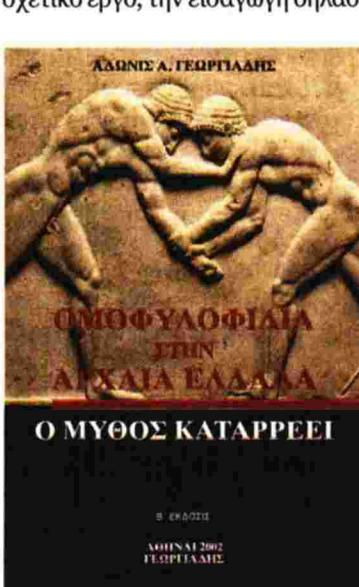
Ψιλά γράμματα για όσους ανασκαλένουν την Ιστορία με μόνη σκοπιμότητα να επιβεβαιώσουν τις προειλημμένες εθνοπρεπείς πεποιθήσεις τους. Το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικό ότι είναι ανδροπρέπες.

Η εκπούστευση του έθνους

Τον Οκτώβριο του 2002 ένα άλλο τηλεπρόβλητο στέλεχος του ευρύτερου ακροδεξιού χώρου που κινείται μεταξύ ΛΑΟΣ και Νέας Δημοκρατίας, ο Κυριάκος Βελόπουλος, θα εκτραπεί με ομάδα οπαδών του εναντίον του 7ου διεθνούς επιστημονικού συμποσίου «Αρχαία Μακεδονία», που διοργάνωνταν το IMXA (14-19.10.2002), με αφορμή το γεγονός ότι δύο από τις εξήντα ανακοινώσεις αναφέρονταν στη μαγεία και την ομοφυλοφιλία στην Αρχαία Μακεδονία. Το συμπόσιο διακόπηκε, ενώ οι σύνδρομοι φυγαδεύτηκαν κάτω από τα γιουχαίσματα των αγανακτισμένων τηλεοπαδών. Ο καθηγητής Φιλοσοφίας στο ΑΠΘ Γεράσιμος Βώκος θα τονίσει ότι «παρόμοιες αντιλήψεις, τηρουμένων βεβαίως όλων των αναλογιών, είχαν κυριαρχήσει στη ναζιστική Γερμανία» («Το Πανεπιστήμιο της σιωπής», «Το Βήμα», 27.10.2002).

Άλλα το ομοφυλικό πνεύμα ήταν κυρίαρχο και στην ευρύτερη παράταξη. Υπήρξε ιδρυτικό στοιχείο του διαβόητου «Δικτύου 21», στο οποίο συστειρώθηκαν πολλοί αναλυτές και πολιτευόμενοι του «κλίματος Σαμαρά». Το εξέφρασε με τον γλαφύρο του λόγο ο Σαράντος Καργάκος στην πρώτη δημόσια εμφάνιση του «Δικτύου 21», τον Δεκέμβριο του 1997: «Χανόμαστε ως έθνος. Χάνουμε τη γλώσσα μας, καταρρέουν οι αξίες. Ζούμε την εποχή της εκπούστευσης του έθνους. Κίναιδοι και σπεκούλαδόροι διευθύνουν τη χώρα. Δεν υπάρχουν πολιτικοί άνδρες. Δεν έχουμε σχέδιο αντιμετώπισης της Τουρκίας, της Αλβανίας, που θα γίνει ιταλικό προτεκτοράτο, δεν έμαστε έτοιμοι να αντιμετίσουμε τους Σκοπιανούς, όχι τους Βούλγαρους. Γεμίσαμε σατανιστές και ναρκομανείς». Μέχρι σήμερα στελέχη του εθνικόφρονος αυτού think tank επαναλαμβάνουν με κάθε ευκαιρία τα ίδια, με πρωτόπορο τον Φαήλο Κρανιδιώτη.

Οι θέσεις αυτές διαπερνούν και τους θεσμούς της δημοκρατίας, ακόμα και εκεί που θα έπρεπε να επικρατεί η ανεκτικότητα και ο σεβασμός των άλλων. Στις 21.12.2004 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ασχολήθηκε με τη νυχτερινή εκπομπή «Athens Gay and Lesbian Radio Show» του ραδιοσταθμού του Δήμου Ηρακλείου Αττικής, την έκρι-

Από το φευνό 3ο Φεστιβάλ Υπερφάνεια στη Θεσσαλονίκη

νε «υποβαθμισμένη» και αποφάσισε να επιβάλει στον σταθμό πρόστιμο ύψους 5.000 ευρώ, με αποτέλεσμα να σηγήσει η μοναδική γαγ εκπομπή της χώρας. Βέβαια το ΕΣΡ είχε δείξει και δύο χρόνια νωρίτερα τις ομοφυλικές του πεποιθήσεις, ανάγοντας το φιλί μεταξύ δύο ανδρών σε μείζον τηλεοπτικό (επομένως και εθνικό) σκάνδαλο. Ο δε πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης είχε διατυπώσει και έναν εξαιρετικά αποκαλυπτικό ορισμό της ομοφυλοφιλίας («ιδιορυθμία που είναι έξω από την παραγωγική διαδικασία της ζωής»).

Αλλά το ΕΣΡ έβρισκε και τα έκανε. Ήταν η εποχή που μεσουρανούσε στις μετρήσεις θεαματικότητας η τηλεοπτική ζούγκλα, με «αποκαλύψεις» για τη σεξουαλική ζωή επώνυμων προσώπων. Για την ποιότητα και τον χαρακτήρα αυτού του είδους της δημοσιογραφίας αρκούμαστε να αντιγράψουμε από την εφημερίδα «Χρυσή Αυγή» της εποχής: «Ο Τριανταφυλλόπουλος στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει απόλυτο δίκιο. Παραβίασε τους κανόνες του παιχνιδιού, εξαπέλυσε απειλές εναντίον των «στηριγμάτων της κοινωνίας» κι έτσι αποφάσισαν να τον μαζέψουν». Διότι «δεν μπορεί να διασύρεται το «παιδι-θαύμα» Κορκολής, όπως δεν επιτρέπεται να θίγεται ο «γλυκύτατος» μόδιστρος Ασλάνης, ο οποίος είναι «ψυχούλα», και ας πρόκειται στην πραγματικό-

τητα για μια στιχαμερή και κραγμένη «αδερφή»» (11.2.2000).

Υπό τη σκέπη της Εκκλησίας

Αυτές όλες οι ακραίες θέσεις βρίσκουν την επιβράβευσή τους και μέσα στην Εκκλησία. Είναι γνωστές οι δηλώσεις του μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφείμ για την ομοφυλοφιλία: «Ο σωλήνας αποβολής των περιττωμάτων του ανθρώπου σώματος δεν μπορεί να γίνει ποτέ αξια ζωής. Είναι τραγικό και να το σκέπτεται κανείς αυτό το πράγμα. Θα είναι τραγελαφικό, φαιδρό, ανόητο, επιτόλαιο. [...] Θα μπορούσαν να ζητήσουν τη νομιμοποίηση του σαδομαζοχισμού, της ουρολαγνείας, της κοπρολαγνείας, της παιδοφιλίας, της νεκροφιλίας» (24.3.2008).

Τον ακολούθησαν και άλλοι, αλλά η Ιερά Σύνοδος απέφυγε πριν από λίγες βδομάδες να εκφραστεί με παρόμιο τρόπο, τώρα που ξανατέθηκε το ζήτημα του συμφώνου συμβίωσης. Ευτυχώς ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος δεν ακολουθεί σ' αυτό το σημείο το προκάτοχό του, ο οποίος είχε υπερασπιτεί τον ακροδεξιό Ιταλό πολιτικό Μπουτιλόνε, και μίλησε για «κουσούρι». Βέβαια ο Χριστόδουλος είχε δώσει δείγμα γραφής από την εποχή που ήταν μητροπόλιτης Δημητρίδης. Θεωρούσε ότι «η ομοφυλοφιλία εγείρει αναιδή κεφαλήν, οργανώνεται εις επισήμους συλλόγους, πραγματοποιεί δημοσίας εντυπωσιακά συ-

γκεντρώσεις προβολής των «δικαίων αιτημάτων» της και αγωνίζεται με την βοήθειαν «φιλελευθέρων» πολιτικών, «επαναστατημένων» καλλιτεχνών και υπερκριτών δημοσιογραφικών γραφίδων διά την δικαίωσή της». Η λύση που πρότεινε ο Χριστόδουλος ήταν η ποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας: «Να θεοπιστούν αυτηρές ποινές για κείνους που ντροπιάζουν την ανθρώπην αξιαίν και παραδίδονται στα έργα της ατιμίας, όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος».

Πού οδηγεί αυτή η σύγκλιση εκκλησιαστικών ανδρών και ακραίων ναζιστών το είδαμε στα επεισόδια έξω από το θέατρο «Χυτήριο», το φθινόπωρο του 2012. Ο μητροπόλιτης Σεραφείμ μαζί με τον Χρήστο Παππά υπέβαλαν μήνυση στους συντελεστές της παράστασης και ο Παναγιώταρος τους έλουνε με τα ακόλουθα αρχαιοελληνικά, σε καταγραφή του Νίκου Σαραντάκου:

«Πουστράκι τελειώνετε, κατάλαβες; Τελειώνουν τα πουστράκια. Αντε καλομπήχτες, μαλάκες, ηθοποιοί του κάλου, ε μαλάκες, ηθοποιοί του κάλου. Κοίτα πουτανάκι, έρχεται η ώρα σου. Τράβα ρε, τράβα, έρχεται η ώρα σου. Ερχεται ρε και η αστυνομία σάς φυλάει τα κωλαράκια, αφού σας τα γαμάνε που σας τα γαμάνε οι Πακιστανοί ρε. Αδερφές ξεσπιμένες. Γαμημένες αλβανικές κωλοτρυπίδες». Εκεί οδηγεί η πολλή ευλάβεια.

Η ροζ πολυκατοικία

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ εξουδετέρωσης ενός πολιτικού αντιπάλου η επίκληση της «βιαστερόπτης» του. Μάλιστα δεν υπάρχει πολιτική παράταξη που να μην έχει κάνει χρήση αυτού του αποτελεσματικού, όπως αποδεικνύεται, όπου. Άλλα υποτίθεται ότι η βικτωριανή πιθανή ανίκη σε έναν άλλο αιώνα. Ετοιμάζαμε.

Μετά την έξαρση κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου, η μέθοδος αυτή πολιτικής αντιπάρθεσης επανεμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 και συνέπεσε με την εθνικιστική ανάσταση.

Τον χορό της σύγχρονης ομοφοβικής υστερίας άνοιξε φυσικά η Χρυσή Αυγή από την εφημερίδα της στις παραμονές των εκλογών του 1993: «Πόσοι ανορθόδοξοι πιστινοί έχουν περιληφθεί στις υπό κατασκευήν λίστες των κομμάτων; Απελευθερώμενοι, «ξεταμούκωτοι», έτοιμοι να δηλώσουν τις ανομολόγητες ορέξεις τους στο εκλογικό κοινό ώστε να προβάλουν την «πρωτοπόρα» τους διάθεση. Πίσω τους ένας συρφετός αφανών υποστηρικτών με την ίδια έξη. Ναι αναγνώστη, δεν πρόκειται περί υπερβολής, μέγα ποσοστό των εκλέμμων μελλοντικών βουλευτών και αντιπροσώπων του Λαού παρουσιάζει... οπισθία κλίση και συνέπεσε με την εθνικιστική ανάσταση» (17.9.1993).

Άλλα η ναζιστική οργάνωση δεν ήταν μόνη. Λίγες μέρες μετά τις εκλογές, ο «Ελεύθερος Τύπος» φιλοξενούσε ολοσέλιδο ρεπορτάριο στο οποίο επαναλάμβανε την ιδέα, στοχεύοντας κυρίως το νεοσύστατο τότε κόμμα του Αντώνη Σαμαρά, την Πολιτική Ανοιξη: «Το έλα να δεις γίνεται στα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας. Ούτε τα παραπε-

«Εφήμερες», προφανώς σε ανάθεση με τις μόνιμες ακολασίες

που έχουν και ανήλικα αγόρια! [...] Αποτελεί κοινό τόπο ότι το νεοσύστατο κόμμα του Αντώνη Σαμαρά, την ΠΟΛ.ΑΝ. έγινε ήδη ένα πρώτο τάξεως πολιτικό κρούσμα στη θέματα σεξουαλικής συμπεριφοράς. Ολοι γνωρίζουν τις ιδιαίτερες ερωτικές προτίμησης δύο Αθηναίων βουλευτών της ΠΟΛ.ΑΝ. στο ανδρικό φύλο. Για τον ένα τουλάχιστον, τις γνωρίζουν ο πρώτη πρωθυπουργός και ο δημοσιογράφος Α. Κοκορίκος του ραδιοφωνικού σταθμού SKY» (11.11.1993).

Τότε ήταν που άρχισε να μεσουρανεί στο νεοδημοκρατικό στερέωμα ο Γιώργος Καρατζαφέρης, εφοδιασμένος από τον τότε αρχηγό του, τον Κώστα Μπαστάκη, με ιδιόκτητο κανάλι και ραδιοφωνικό σταθμό. Ο Καρατζαφέρης έκανε καριέρα, μεταξύ άλλων, και χάρη στον ομοφυλόφιλη δραστηριότητά του. [...] Στο ίδιο μήκος κύματος εκπέμπει και έτερος βουλευτής της αξιωματικής αντιπολίτευσης που εκλέγεται στην Κεντρική Ελλάδα. Οσο αδρανής είναι στη Βουλή, τόσο ενεργητικός εμφανίζεται στην ερωτική του ζωή. Να το έραν μόνοι οι ανίδειοι ψυφοφόροι του

που έχουν και ανήλικα αγόρια! [...] Αποτελεί κοινό τόπο ότι το νεοσύστατο κόμμα του Αντώνη Σαμαρά, την ΠΟΛ.ΑΝ. έγινε ήδη ένα πρώτο τάξεως πολιτικό κρούσμα στη θέματα σεξουαλικής συμπεριφοράς. Ολοι γνωρίζουν τις ιδιαίτερες ερωτικές προτίμησης δύο Αθηναίων βουλευτών της ΠΟΛ.ΑΝ. στο ανδρικό φύλο. Για τον ένα τουλάχιστον, τις γνωρίζουν ο πρώτη πρωθυπουργός και ο δημοσιογράφος Α. Κοκορίκος του ραδιοφωνικού σταθμού SKY» (11.11.1993).

Στο ΛΑΟΣ βέβαια δεν υπήρχε αρχικά χώρος για ομοφυλόφιλους. «Τους κίναιδους κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να τους εκτελέσουν», θα πει από το κανάλι του Καρατζαφέρη, εφοδιασμένος από τον τότε αρχηγό του, τον Κώστα Μπαστάκη, με ιδιόκτητο κανάλι και ραδιοφωνικό σταθμό. Ο Καρατζαφέρης έκανε καριέρα, μεταξύ άλλων, και χάρη στον ομοφυλόφιλη δραστηριότητά του για την υπερνομαρχία δύο Εβραίους και δύο ομοφυλόφιλους. Εμείς δεν είμαστε τίποτα απ' τα τρία. Ας το πει από το πρωθυπουργός [σ.σ. ο Κώστας Σπηλίτης]. Εξάλλου, η αποχώρησή του συνοδεύθηκε από υπονοούμενα για ομοφυλοφιλικά κρούσματα στην αυλή του τότε Εβραίου πρωθυπουργού της Νέας Δημοκρατίας.

Στο ΛΑΟΣ βέβαια δεν υπήρχε αρχικά χώρος για ομοφυλόφιλους. «Τους κίναιδους κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να τους εκτελέσουν», θα πει από το κανάλι του Καρατζαφέρη, εφοδιασμένος από τον τότε αρχηγό του, τον Κώστα Μπαστάκη, με ιδιόκτητο κανάλι και ραδιοφωνικό σταθμό. Ο Καρατζαφέρης έκανε καριέρα, μεταξύ άλλων, και χάρη στον ομοφυλόφιλη δραστηριότητά του για την υπερνομαρχία δύο Εβραίους και δύο ομοφυλόφιλους. Το ΚΙΣ διέψευσε αυτή τη συμμετοχή, αλλά τον αρχηγό του ΛΑΟΣ τον ενδιαφέρουν μόνον οι εντυπώσεις. Η Χρυσή Αυγή που κατέβαινε τότε στο ίδιο ψηφοδέλτιο με τον